

JAŁOWICZY (3) *ai*

a jasne; o prawdopodobnie jasne.

sg m N jałowiczy (1). ◇ f A jałowiczą (1). ◇ I jałowiczą (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przymiotnik od „jałowica”:

a. Należący do jałowicy (2) :

Wyrażenie: »krew jałowicza« (2): o służbie Bożej zwierzchowney / ofiarách bydłych/ oczyszcianiu ciałá krwią iáłowiczą/ y wody pokropieniem CzechRozm 111, 101.

b. Zrobiony z jałowicy (1) :

Wyrażenie: »popioł iáłowiczy« (1): popioł iáłowiczy [cinis uitulae Vulg Hebr 9/13]/ którym pokropieni byli fplugáwieni/ poświęcał ku czyśtości cielesney CzechRozm 211.

Cf [JAŁOWICZNE]